



ГРАНИЦА МОРА БИТИ ПО ДЕЈТОНУ

Користећи политичке пароле у којима се позива на историјску потребу уређења границе између Срба и Хрвата, Фрањо Туђман покушава отети од Републике Српске стари град у Српској Костајници и још пет километара територије с десне стране реке Уне. Заборавља да је Дејтонски споразум рекао другачије, а и да је историјска граница између Срба и Хрвата много западније.

Дејтонским мировним споразумом граница између Републике Српске односно Босне и Херцеговине и Републике Хрватске повучена је током ријеке Уне на потезу од Ивањске до ушћа Уне у Саву.

Ранија АВНОЈ-ска административна граница између БиХ и Хрватске током ријеке Уне на тринаест места прелази из средине корита Уне на једну или другу страну. То неоспорно говори да таква граница не може ни у ком случају бити прихваћена као државна граница.

Грађани Републике Српске и Српске Костајнице не могу прихватити решење које би ишло на штету Републике Српске и њене будућности, а било би извор могућих инцидената и сукоба.

Дејтонски споразум одредио да граница иде реком Уном

Стране потписнице Дејтонског мировног споразума су се јасно обавезали да ће овај споразум по питањима која третира имати супрематију над домаћим правом и другим међународним актима. У ред таквих питања улази и разграничење између Републике Хрватске и Републике Српске односно БиХ.

Картама из Дејтонског споразума јасно је одређено да граница иде током реке Уне. У току поступка разграничења

Република Хрватска покренула је спор у вези са разграничењем на подручју општине Српска Костајница. То је учињено иако је Мате Гранић министар иностраних послова Републике Хрватске потписао Анекс 2. Дејтонског мировног споразума.

Наиме, Хрвати траже да граница не иде реком Уном како је одређено Дејтонским мировним споразумом већ да иде каналом Унчица који одваја од Републике Српске велики део општине Српска Костајница - Стари Град, а потом се наставља на пет километара дугачак појас током реке Уне.



др Војислав Шешељ и др Никола Поплашен

Хрватска тиме угрожава регионалну стабилност и производи разлоге за нове балканске конфликте. Непоштовање Дејтонског мировног споразума од стране Републике Хрватске и пристајање појединих политичара из Републике Српске на такву игру угрожава мир у региону.

Уна је природна граница

Разлога за повлачење граничне линије између Републике Српске односно БиХ и Хрватске средином реке Уне на потезу Ивањска ушће Уне у реку Саву има довољно. Уколико граница не иде реком Уном, обе државе у недостатку мостова и саобраћајница, морале би на више места прелазити Уну пловним објектима с циљем да одрже контролу на веома малим деловима својих територија.

Планским документима је предвиђено да река Уна буде пловна, па је због тога изузетно битно да већ у старту не постоје нерешена питања између Републике Хрватске и Републике Српске односно БиХ.

Уна је праведна граница јер повлачењем граничне линије њеним током и Хрватска и Република Српска једнако губе односно добијају на величини територије. Примера ради на подручју општине Нови Град у подручју села Матијевићи, Република Српска прелази на леву страну Уне са 120 хектара земље.

Хрвати фалсификују и злоупотребљавају историју

Приговори Хрвата да у случају разграничења средином реке Уне Стари град у Костајници, који они сматрају својом историјском баштином, остаје на српској страни је ирелевантан. Тим зидинама од Хрвата на овамо владали су и Турци, Мађари, Французи и Аустријанци. У једном историјском

периоду тврђава је била ослобођена тако да су њоме владали и Срби.

Оно што има далеко већу историјску вриједност од тога ко је градитељ куле је чињеница да су на том месту усташе у Другом светском рату убиле 1.600 Срба

усташама, који су у сарадњи са Хитлеровим нацистима спроводили геноцид и вршили ратне злочине.

Због тога се Хрвати не требају "бринути" што је Стари град у Републици Српској. Срби ће и Стари град и успомену на



Српски радикали чувају границе Републике Српске: др Никола Пољашен председник Републике Српске и Владо Палија председник СО Српска Косијајница и председник оштинског одбора СРС

становника Костајнице и околних села. Потом су тела бацили у реку Уну.

Хрватски аргумент да је Стари град Српске Костајнице њихово историјско наслеђе једнак је евентуалној тврдњи Турака да баштине Ђеле-кулу направљену од српских лобања. Уколико Стари град припадне Републици Хрватској то ће бити награда хрватским фашистима -

своје страдалнике - жртве фашистичког терора чувати много боље од крвника.

Да ли Влада чује грађане Српске Костајнице?

Упоредо са одржавањем састанака радних тимова за разграничење у кампањи притисака

у хрватској штампи појавили су се бројни натписи у којима се тврди да је српска страна још пре пола године у Мостару потписала да Костајница, Стари град и срушени мост припадају Хрватској. Такође се наводи да су "суочени са стручним аргументима Срби Клајну обећали како више неће потезати то питање".

матрицом реке Уне, како је то и дефинисано Анексом 2 и допуном Анекса 2 Дејтонског мировног споразума и припадајућим мапама". Такође, се каже да "грађани Српске Костајнице не могу прихватити друго решење које би ишло на штету општине Српска Костајница, РС и БиХ и било у наредном периоду извор нових могућих инциде-

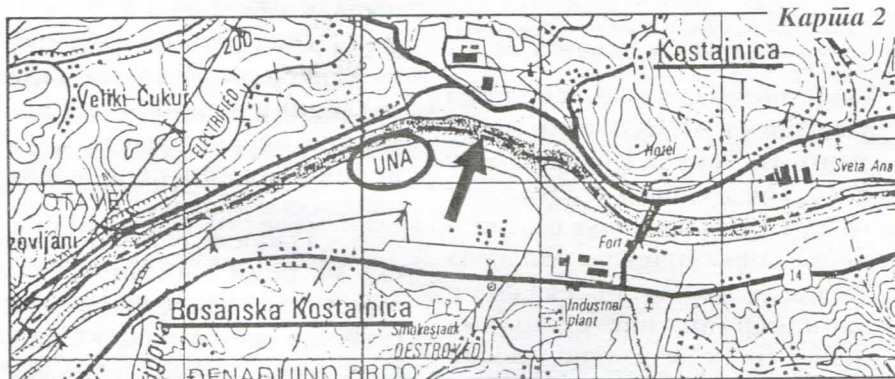
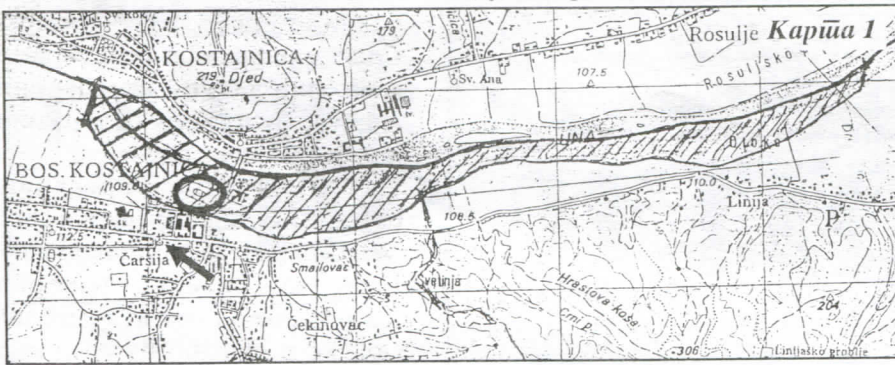
заштите интересе Српске Костајнице, Републике Српске и БиХ у складу са Дејтонским мировним споразумом, а народ је то подржао на митинзима.

Неодговорност Владе Републике Српске

На ове ставове Влада Републике Српске одговорила је "изјавом". Изјаву не само да није потписао председник Владе Републике Српске него нема ни протоколарног броја ни печата. Потпис иза имена Милорада Додика је потпуно нечитак и очито се не ради о његовом потпису. Изјава је натрпана политичким паролама у којима се каже "да је потребно да се након парафирања уговора о границама приступи озбиљним преговорима са Републиком Хрватском да би се обезбедило оно решење које ће допринети стабилизацији безбедносне ситуације на овом подручју".

Поставља се питање да ли су до сада вођени неозбиљни преговори? Поред тога шта значи став да се након парафирања уговора о границама почиње са преговорима са Републиком Хрватском? Значи ли то да је Влада пристала на хрватске услове? Такође, значи ли то да тек након формирања и потписивања границе улазимо у преговоре у којима ћемо од Републике Хрватске покушати да добијемо спорни део територије који смо већ признали као део територије Републике Хрватске?

Влада је у овој изјави "ради вођења дипломатско-политичке активности на решавању наведених питања" именовала и посебну групу коју чине Додик, Шаровић, Радишић, Михајловић, Ашанин, Ђокић, Кременовић, Лукић и председници општина Нови Град, Српска Костајница и Козарска Дубица. Овим је Влада повредила Устав Републике Српске узурпирајући надлежности председника Републике у вези са представљањем



Карта 1. Показује предлог Хрватки који би хтели да од Републике Српске одвоје Стари Град Српске Костајнице и појас од 5 км узводно Уном (осечено). Закружена је тврђава на коју Хрватки наводно полажу историјско право, а која истовремено представља значајно историјско место за српски народ јер су усташе у 2. свјетском рату на том месту убиле 1600 Срба. Стрелицом је приказан центар града Српске Костајница која би по хрватском предлогу била подељена.

Карта 2. Показује Дејтонску мапу. Граница иде средњим током реке Уне. Стрелица показује граничну линију.

То је створило несигурност код грађана Српске Костајнице. Због тога су општински одбори странака из Српске Костајнице почетком јула ове године утврдили ставове у вези са границом између Републике Хрватске и Босне и Херцеговине на подручју општине Српска Костајница.

Ставови су потписали председници патриотских странака и странака коалиције "Слога". У њима се инсистира "да државна граница РС и БиХ на подручју општине Српска Костајница мора остати само

ната и сукоба". Према страначким ставовима "успостављање решења границе које тражи хрватска страна значило би стварање мостобрана као претпоставке за могућу агресију на РС и БиХ, одсецање приступа Српској Костајници и реци Уни, огромне измене урбанистичке концепције града, измештање комуналне инфраструктуре уз огромне трошкове, улазак државне границе у сам центар града".

Политичке странке, потписнице овог документа, затражиле су од надлежних институција да

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВЛАДА

Број: _____
Бања Лука, 12.7.1999. године

**Изјава Владе без
ћрошокола и ћечайћа**

ИЗЈАВА

Влада констатује да је значајно и неопходно да се утврде међудржавне границе између Босне и Херцеговине и Републике Хрватске и да се тиме чини озбиљан корак ка стабилности и отклањању узрока могућих неспоразума на овим просторима.

4. Све ове чиниоце говоре да агресивна политика хрватског архиепископског ратовиства у овом процесу прелазни све границе, и земљи и домаћим држављанима политичку сјкоба и тензија, које на овим просторима трају већ девет година.

Стога, неприхватљиво је свако политичко уступање према политиком која не само није демократски традицију, него демократски основ, да позивају на неуставне и неприхватљиве дејственог споразума ствара политичке тензије које угрожавају грађане Републике Српске, као и РС и БиХ.

ЗА РС
Милорад Ђодика

ЗА РС
Владо Палија

ЗА РС
Светозар Станићковић

ЗА РС
Ђуро Додић

Поћисци и ћечайћа сјранака незадовољних акћивисћима Владе Милорада Додика

Републике Српске. Тиме је доведен у питање легитимитет људи који улазе у њен састав, а питање је да ли ће они сносити ишта више од политичке одговорности уколико не остваре интересе Републике Српске у поступку разграничења?

**Остоја Кременовић
повукао изјаву**

Потпредседник Владе Републике Српске Остоје Кременовић након једног од састанака о разграничењу дао је изјаву у којој се каже да граница мора иће реком Уном. Нажалост та изјава никада није објављена зато што је он лично у касним ноћним сатима изричито захтевао од уредника локалног радија у Српској Костајници да је повуче из програма.

Занимљиво је да је изјаву дао у Српској Костајници, повукао је по повратку у Бања Луку?!

**Оправдано незадовољство
народа радом члана Председништва БиХ из Републике Српске**

Живко Радишић, у складу са својим обичајима, склон је да

своје политичке циљеве прво усклади са АВНОЈ-ским документима. Тако је учинио и овог пута. Председника општинског одбора Социјалистичке партије и председника општине Млађена Ђенадију лажним обећањима и злонамерним инструкцијама довео је у изузетно тежак положај. Примера ради, прво га је наговорио да напише писмо Алији Изетбеговићу да би потом, кроз Радишићеве и Додикове "Независне новине", због тог писма Ђенадија био оптужен за издају Републике Српске и била му приписана партијска припадност СДС-у.

Истине ради треба рећи да је Ђенадија, као између осталог, и припадник Социјалистичке партије, а по наговору Живка Радишића, писао Алији Изетбеговићу.

Изетбеговић ће с тим писмом, као са доказом да се њему и Срби обраћају као "човеку од поверења", моћи махати у току одржавања самита поводом усвајања Пакта о стабилности. Истовремено, наравно, неће учинити ништа да граница заиста и иде током реке Уне како је то утврђено Дејтонским мировним споразумом.

**Српски радикали чувају
границу Републике
Српске**

Српска радикална странка Републике Српске и њен општински одбор у Српској Костајници на чијем челу се налази доказани српски патриота Владо Палија заједно са својим народом браниће сваки педаљ Републике Српске. Српски радикали нису спремни да у било каквим преговорима лицитирају и тргују са територијом Републике Српске.

Вештачко пресецање Српске Костајнице онемогућиће њене грађане да нормално живе. Подељено насеље натераће многе Србе да оду из Републике Српске и наједном у сред мира постану избеглице.

Српска радикална странка Републике Српске, у складу са својим и историјским и политичким одредељенима, чврсто ће бранити српске државне и националне границе.

Граница Републике Српске на реци Уни представља гарант за територијални интегритет, а део границе у Српској Костајници за Републику Српску и српски народ има највећи историјски и политички значај.

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Сниша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника:
Душан Веселић

Помоћник главног и одговорног уредника:
Јасмина Олујић

Техничко уређење и компјутерски прелом:
Емил Бели, Драган Перих

Лектор:
Зорка Јоксимовић

Председник издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник издавачког савета:
Петар Димовић

Штампа:
Штампариа "СРБИЈЕ"

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија",
Трг победе 3, 11 080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991 године.

Министарство за информисање Републике Србије 19. августа 19991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеја 1) за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3 %.